

Ați băgat și voi ge samă e amu o săptămână am căp carce gila on bănașan ocoș. I nă știți căj ocoș rău bănaș- iesta că dar odată cu carcea r- șit căm trâmice și neșce și înton pachet. Da carcea a- pătato da cărnațu n-și pân- no făcut binie să agiungă lae. Apu aiesta vād că vre să jai ocoș ca noi că gângeșce ielba gâ în jâb cu ocoșagu lu. Ieți- nie ca uârbu ge bătă că țna- tuj fruncea. Apu io nam ge așeia numa vreu să șcie căfi- cea o fi Bănatu fruncea dau cap carie so poarce. Că șeșie iel dară cu fruncea fără cNu fașie nimic așe cum nam i fa șie niși io nimic cu scrisoară cărnaț. Că io dară mam b pă carce și ca sām pișie mai țcar nași gin Bănāt mor pus icile gi mam cumpărat neșce e și neșce vin. Dapu o trebit săbeu tāt pă măncarea me că p gila bănașanu așeia ocoș niși avut ge gând să vină și no v niși până amu. Șapu după trā asta spun io drept că geafocea: bă- nășanu fruncea dacă nare (Ba io am drept și l spun ași țaravu ca săl șcie tāt natu gin satu ca să nu mai fie sminceș

Noa apu după șie gātai prie- cinu mnieu din Bănāt să mai spun una gi pă la noi ț oraș. Voi ați mēi șicir pă la ncān Bā ravu gi farmazoni carie oost tāt țari și mari la noi la oraș dară țăți or fost cu țidovi laoi și or făcut șeor vrut i gi nui i or putut trāi și bgietu rum ge fel. Numa amu li so gātat și cā da rā Legionari ior apucati șeafă și leo luat țăce sārșamur și țăce cipurile și lea spus la ti numile ca să șă șcie în țară cșinie or fost priedinji cu țidani țu țăce neștie carie numa bininu leor vrut la bgietu rumān. A i binie așe cā io tāt am zis cā ric după șie umblā așeia capātā cā roata rā întoarșe pă țăță spit. Până a- mu o fost pă spița loși o fost mult gi țătului da amiso întors pă spița naastrā a ruānilor și un cred ca să margā nā giparce cā nare inge.

Surprizi

Abea pusesem punctând bate la ușă și intrā bunul sīpaticul și sincerul meu amic Eremicā.
Ce scrii acolo mă?
Pentru... Bravo...
Cum Bravo? Bravo și spune nu- mai la mōgari.
Țocmei, țindeā vni vorba, vreau să-ți fac o socotelā.
— Cum se împart 2 pe la 3 mē- gari.
Am și eu socotelile nele. O so- luție.
Mai întâi făgăduēștemi cā nāi să te șaperi.
— Vai de mine.
— Atunca ascultā.
Douā pat la 3 mēgari se împart după cum urmează:
Dai cōte un pai la primii doi mēgari...
— Al treilea cui rămāne întrea- bā Eremicā?
Al treilea fiind tu, a să taci, n'at să pretinzi nimic de teamā să n'a- fle lumea cā și Eremicā e un mē- gar
E dat dracului Romicā...

Bravo!

LITERARA
satiră-umor
Tribunalul
III. Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația
ARAD
Strada Eminescu Nr. 30.
etal 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 1000 lei pentru între-
prinderile mijlocii; 2000 lei anual pt.
marile întreprinderi. — Abonamentele
se plătesc înainte.

sfârșit, a venit și rândul francmasonilor!

Senzaționalele descoperiri ale poliției arădane

ant ani de atunci
era copil de-o șchioapă
ce copii — rău — pe ce
năna lua și țipa în gura
budându-se cu ce are el. Și
deu, deși marea numai cât
de țigară, într'o bună zi a
pe o frântură dintr'o lis-
ncmasonilor. Mândru de is-
a început să țipe'n gura
să-și spună pe nume pe cel
ou în hruba din fața școlii
de băeji.

dar, „Bravo!” a fost printre
organe de presă care s'a
șicir împotriva pericolului
sonic. Și a fost prima pu-
ne din Arad care a identi-
parte din francmasoni și
at numele în gura mare,
cunoască lumea. Lucru
a fost făcut într'o e-
are francmasonii și ane-
a toate categoriile, erau
parl — și „Bravo!” era mic

unci s'au petrecut multe...
ncmasonilor le-a venit rân-
m.
le le-au fost călcate, se-
scoase la lumina zilei, po-
și insignile, săbiile paro-
petele de mort și cosclu,
șurțurile și mistrile, — în-
n camioane, alături de ar-
transportate la Chestura
După răvășirea — meri,
a hrubelor, au urmat pe-
la domiciliile mahărilor ma-
totariști, mai adunându-se
e aici, o serie de documen-
ese interesante, toate în-
ete în misterioasele cere-
n cadrul cărora se ordona
rea unor ordine primite din
în interesul altor persoane
șuri, numai nouă, românilor,

este francmasoneria?
o asociație secretă cu ca-
politic, care lucrează în di-
toate domeniile și în slujba
e interese altele decât cele
respective. Francmasoneria
e origine evreiască și con-
clusiv de evrei. Ei sunt ca-
ronduc și ordonă toate miș-
șurul acesta și fac cu multă
și întotdeauna prin inter-
știnașilor — în cazul no-
omânilor — atrași în loje
ite pretexte, amăgiri și
și de ordin material.
ea purificătoare a condu-
Stat și a Mișcării Legiona-

re, împotriva francmasoneriei, este
salutară și salvatoare pentru nea-
mul nostru, de care evreimea inter-
națională și-a bătut atâta vreme
joc.

În ce privește francmasonii ară-
dani — prima și cea mai apropiată
țintă a noastră — ei sunt în pani-
că. Ziarul „Credința” în câteva re-

portaje a prezentat atât lista lor,
cât și o inventariere a celor gâ-
site în cursul perchezțiilor.

E soartea pe care o merită. Iar
aceia dintre ei cari mai sunt în
funcțiuni publice, ar trebui să tra-
gă consecințele atitudinii lor de
până aci.

(r. b.)

CRONICA DE SEZON

Umberetele nopții înaintează triste
îndolind soarele la apus, într'o fra-
ză pur literară menită să vâre mul-
tă melancolie în sufletul tinerilor
naivi pentru care tot ce zboară se
mănâncă, — exceptând aeroplanul.

Când zici tână — femeia trebuie
să fie aproape — dacă nu cumva
și-a suflat, o altul ca să plece cu ea
departe oprindu-se înfrigurați la
prima stație-hotel înănit în cale.

Când umberetele nopții au îndo-
liat lumina soarelui la apus, Popes-
cu a hotărât să-și pue capăt zile-
lor, cauza: dragostea — dragostea
sfântă pentru care Adam și-a dat
o coastă — false — numai ca să
aibă ce strânge în brațe. Șarpele.
Deci:

S-o luăm d'acapo.
Când zici tână — femeia e a-
proape: când zici femeia — șarpe-
le nu-i departe.

Aceste toate la un loc au dat
naștere următorului scurt dialog...

Popescu se duce direct la ami-
cul său Vasilescu avocat de divor-
țuri să-și depue oficial testamentul
verbal.

Incepe surd, subțire și stins ca
o voce care ar veni din fundul unui

mormânt.
— Deja. — Nu mai am nimic pe
lume...

— Iar te-ai curățat la pocher?...
viața mi-a devenit o povară.

Vreau să mă sinucid!!
Vasilescu avocatul profită de o-
cazie ca să-și schimbe meseria
transformându-se în judecător de
instrucție.

— Spune-mi și mie amice: de ce
vreei să te sinucizi?

Popescu scomonește din nou în
fundul cavoului... negăsându-și vo-
cea subțire, lugubră și stinsă dă pe
față întreg haosul în care sufletu-i
rătăcește, zăpăcit ca o muscă prin-
să într'un pahar pus cu gura în jos
pe masă.

— Fiindcă o iubesc și ea nu mă
mai lubeste.

— V'ai lubit mult?

— De la munte până la mare, de
la Sinaia până la Constanța...

— Nu te întreb de întinerariu
vreau să știu timpul lungimea...

— Un sezon.

— Te a lubit mult?
— O vară întreagă.
— Și nu și-a mai rămas nici un
rest de iubire deatunci?
Eși afară iacomule... J. A.

CULMI

Culmea unui ceasornicar: Să
moară înainte de a-i suna ceasul.

Culmea unei pisici să șgârle
brânză.

Culmea unui păduche de lemn:
să fie de lemn de pallsandru.

Culmea unei spălătorese: să-și
cace pe suflet.

Culmea unui cioclu: să îngroape
un sezon mort.

S'A LĂSAT DE OBICEIU

— Ascultă Nae, dă-mi o țigară.

— Nu pot Mitică. M'am lăsat de
obiceiul ăsta.

— Care? De a fuma?
— Nu. De a oțel...

E GROZAVĂ...

D-na Popescu și-a pus rochia pen-
tru serată și-și întreabă servanta:

— Ce zici, Marjo, de rochia mea?

— E grozavă, conijă. Cucoanelor
o să le placă din față și domnilor
din spate.

INTRE SOTI...

Bărbatul către soția lui:

— E ciudat, dar ai observat că
întotdeauna femelle cele mai fru-
moase au ca soți pe bărbații cei
mai proști.

Soția (apropindu-se de el):

— Lingușitorule.

— Vasă-zică, logodna ta e rup-
tă. Ți-a dat cuvântul înapoi.
— Da, dar și-a reținat înalul.

Am văzut de ieftin la MUZZAY magazin de modă bărbătească

prețurile fixe extrem de scăzute (vis-a-vis de Teatrul Orașene)

Beiuș

— f. Ioan, bietul Florian se dusen amic ai său ca să-i urezelua numelui „Mulți ani fericiți sigur Ioan al nostru în cinst căteva păhărele de vin și cae mai frumos, Florian ținu un d' reușit, care se termina-se ca felul următor: „Trăiască Dumnezeu ani...”

— ne, Doamne păcătoasă mai estăntia asta, tocmai atunci trebu pleci când ți-e mai dragă visărmanul Misu, supărat a mai fi el că a lăsat pe Nuji plâng Poate l-a fost frică că n'o să sească ea altui în lipsa lui.

— Area să știm ce caută domnișorul dela o școală superioară Arad, așa des pe la noi. Nu curs'a îndrăgit de fata „henteșului, po să ne mai slăbească lelișoramei cu vizitele, ca nu cumva cadă viciimă...”

— Damdată nimic mai mult, doar ci ultimul timp s'a înființat în oraș nostru un birou de informații a cărui conducătoare este dia Mikl. Cine vrea să primească informații de orice natură, e ajuns să o viziteze la birou... corința să-i fie satisfăcută.

Băița

— Agia „Jeanus” transmite:

— Dureca trecută deși nu mai era timpvorabil sănișului, totuși în piațare din comună a fost o aglomție neobișnuită. Remarcăm pe îndrăgostii (se știu ei cari suntepe cari l'am observat fără să dau, că într'un moment dat. Au ieput a schimba din picioare fă să vrea și să tremure. Publicul ce era prezent în piața, Publicul ce era prezent în piață, a putut vrea ce s'a petrecut și deaceia s'nu încurcăm lumea care a lipsit de acest tablou, le comunicăm scu următoarele: Domnișorul l-a acșărit pantalonii, iar dșoarei pbabil fusta... Și acum, creadă cince o vrea, însă să mai zică cinev. că la noi în Băița nu sunt fete c mări?...
— Domn ce a inventat până de păianje s'a reintors din volaj și s'a pusiar pe treabă... Noi fi dorim succs la ocupația de toate zilele.

Deva

— Am ca întârziat cu corespondența. Dartot e bine mai târziu decât nici dată să arătăm ce a adus Moș Căciun mai multor cetățeni de al oștri.

Domnișoaei „Magda” un pachet cu hârtie ientru prins „muște”. Pardon „mucufite”, ca să-i mai ușureze muca...

Domnul din Băița (care nu-și ține gura), in lacăt sfinx și un bilet de teatru (ca să se mai cultive).

Lul Micuș un costum de scafandru pentru a-și pescul... scrisoare de pe Cema.

Normaliștilor care au avut imprudența de a vizita Băița, câte o cutie cu sare pentru a-și mai săra sentimentele.

Librarul nostru l-a adus moșul un „băț de lux” și un bilet Deva—Băița (pentru excursie credem).

Dșoarei din Roșcani pușină vopsea de păr, căci moșului l'a părut că prea se aseamănă cu Rebeca lui Strul.

Petriș

De când cu gerul ăsta, a înghețat firele telegrafiei fără „fir” ale agenției „AER” din Petriș și nu s'au mai primit știri. Spre fericirea agenției din Petriș, cu ocazia sărbătorilor trecute, au venit în „goștie” la bapțiștii din... (tot Petriș), alți ortaci întru rătăcire, cu coconet mult și „sicritari ginirali”, cu grămada. Referitor la aceste „vizite înalte”, agenția „AER”, transmite:

Cică în grămădoaca de pocăiți ce au vizitat Petrișul, a fost și un „sicritar ghenăral” — nu știu că noi nu l'am văzut — care se zice că tare „cultivt este”. Și scrie agenția noastră că „sicritarul ăla ghinăral” a fost poțtit pe la primărie ca să i ceară socoteala de anumite vorbe „expremate” ne la lacul lor. Și cică o început sicritarul să dea cu gura și să spună la „gogomănil” acolo inn cancelarie, că tot s'or speriat domnișorii ce erau de față. Cică vorbea frate că: el are cultură mare, că e deștept, că știe să scrie și să citească, că este „sicritar ginerat” al bapțiștilor din Ardeal și că el are să facă reclamație la „Domnu Minister”. Apoi dacă e așa, ne-am lămurit ce cultură are, nu facem comentarii. Ce să-i faci, cultura e a lui și n'ai cel face! Dar ne-o mai spus cineva că o mai vorbit și niște șozăni caraghioase; (e curaj) să spună că e „legionar”. Auzi nerușinare! Un baptist în Legiune nu se poate, s'o știe toată lumea. Asemenea rătăciji nu sunt demni de Legiune. Aji auzit domnilor pocăiți din Petriș? Nu mai ridicați coada și nu vă lăudați, v'a minșit când a spus că în Legiune sunt bapțiștii. Nu, nu sunt. Voi și jidani nu aveți loc în Legiune.— Ehe!, domnule sicritar ghinăral, cultura d-tale ne lasă rece, deși zici că ne reclami la „domnu minister”.

— Fratele Moraru a primit drept cadou de Sf. Ion: „Un Certificat de paupertate...”

— Camaradul Matache, așteaptă să fie citat prin ordin de zi, pentru descoperirea miraculoasă făcută cu ocazia sărbătorilor: „O capră de pădure fătând un iepure”.

— Di notar, așteaptă avansarea la gradul de „Prim-vânător”.

— Di Director școlar, așteaptă miracolul examenelor de definitivat.

— D. bibliotecar, așteaptă un calendar cu litere mai mari. Piața dela Zam să fie schimbată pentru ziua de Joi. Mai așteaptă: un vagon de tablă pentru a-l face cadou primăriei, să confecționeze noui numere la case, dar mai mari.

— D director școlar dela Roșia, așteaptă autorizația pentru a muta școala peste drum.

— D. director dela Corbești, așteaptă un vagon de ciapă pentru a-și putea redeschide fabrica de ruși.

Lipova

— Se aude că la internat a fost mutată o sobă de la loc, iar petruca s'o readuca a fost nevoie de peste 5000 de oameni. Trebuie să fi fost lucru greu.

— Tare ni-e frică ca amicui chimist să nu se călugărească. S'a schimbat situația.

— Ce mai zice asociația „Golaniada”? Nu s'o fi înecat în inșuși scopul pentru care a luat filmă? Curaj „Golani”.

Nădlac

— Măi da sfinți mai sunt și „Nazariteni” ăștia ai noștri și mai ales popa lor cel bătrân, bacea Todor Drăgan, care a fost văzut în vreo câteva serș la o casă dela doimă. Noi care știm că acolo stă Mala lul Clorsa — îi știți meseria? — ne întrebăm: ce caută dânsul pe acolo? Sau poate este și aia în scriptură.

— Duminica trecută, s'a ținut la „Dacia” serbarea subcentrului pre-militar din loc. Se vede că serbarea a reușit foarte bine, căci corespondentul nostru special a remarcat destul mutre și fapte la bal.

— Așa în primul rând remarcăm prezența celor doi uniformați de pe la Ploesti, cari făceau curte de „rupeau locul” Vlăricei Igrășan pe care au vroit s'o scoată regina balului, dar nădlăcanii în frunte cu Tavi, mai tari în buzunar, au cumpărat cele mai multe bilete. Mai departe, prezența Don Juanilor din Șelțin în frunte cu Morar Popa, Ciumedean, etc. Apropo era să uit prezența lui Negoiescu, care după cum știm este candidat la însurătoare de când a venit la Șelțin. Prezența în număr complex a soc. „trei deși”, iar nu o putem uita, mai ales că în rândurile membrilor s'au înscris și două nostime d-șoare. Una din ele a câștigat premiul trel la concursul de frumusețe, o sticlă de vin pe care-l și băuse să-raca Doinita. Dar „fala Drăganilor”, acum după ce câștigase premiul întâi la frumusețe, oare va mai saluta și pe acela — pușini — pe cari îl saluta până acum. În sala celalaltă, am remarcat prezența dșoarei Liți ondolată și pudrată „a la 300”, apoi Miss Coprol mai mândră?? ca oricând și aia a lui „Mitroane” mai drăgălase ca de obicei.

Hălmașiu

— Luțu a lui Nicula-moraru, e foc de supărat că nu vrea socrul său „Trucuța” să se împace cu el. Motivele nu le amintim căci s'ar supăra și „Carolina” și cei în cauză...

— Noui picher din gara Hălmașiu este din cale afară de lăudăros. Spune că e din familie mare și este bine crescut. Mai are un cusur. Se pricepe de minune să transmită minciunile unui „zăbălos” dela Vârfurile. Il sfătuim să fie mai retras și să caute să se debaraseze de viciul... minciunii. Deocamdată atât.

Nadăș

O „dudui” blondă, plecată din satul cu idile frumoase, de când e „orășeancă” e emancipată nevoie mare. Acum știe la „perfectie” nemtește și vorbește numai în această limbă când se întâlnește cu „Zolty” din neamul lui Horty — pe calea Șaguna. Simulează pe serioasă. O cunosc alții cu mult mai bine. E ca o oiță în sezonul de toamnă.

O „vedetă”, cu mers sfios, mereu aplecată de spate, oare ce-a căutat la un medic specialist în avorturi? Punem această întrebare fiindcă știm că în acest timp soful legitim era plecat după „trese militare”.

Atențiune „Neniculeii”. Atacerea aceasta te costă mai mult ca și pantalonii rupți de Burcușelul lui Milian!

Oare „Carboaică” nu era turbată în timpul acela ca și Azorică?

— Nu demult niște domnișori intelectuali, au făcut un concert zdravăn. Neavând muzică vintat și unul cu armonica, că nu făcea parte din banda. Pe la sfârșitul chefului după cântat tot felul de cântăreț racter național, au început ceardaș. Să ne lerte d-nii, că le-am spune ceva sunte că nu le-ar conveni. Dacă apărât să joace ceardaș, cât să-și arunce traista și să în spate și să plece acurce... miere (?) Destul din partea d-lor.

— D-ra fostă funcționară măria s'a cam schimbat. S'o întrebăm ce-l cu... ce pe care o ține mereu în Dă-o încolo de afacere d-nu ne-al săturat de viață. mai știți? Amoru-i amor nu...

— La noi s'a deschis de „box”. Prima probă s'a între directorul acestei instituții și Petre Cioanchi cel „bibi” rectorul: Șampionul Nr. 1. pe adversar, forțându-l să șanțul cu spatele. La această parte și Eva celui învins s'au te din publicul asistent. Ra a fost clasificat cu nota: f...

— Niște refugiați au ară secele unui minoritar, penit viitor să mestece mai bine când stă în fața unui roman au făcut și-i rugăm pe aceștia să tragă cu urechea și parte, fiindcă aproape tot tării dela noi, sunt fără a I acul folosit e bun și cu...

— Fiindcă suntem în boi, mai semnalăm unu „Linda” anunță de undeva găunile munților, că ortacii războiește cu Popa Iuân, și pe moarte (N. R. Noi că „izbânda” rămâne celui mă, care vrea două bucăți limuința va fi a prēmuhii).

— Pe celelalte fronturi Doar cartoforii mai joacă în când — în ascuns, ca să nu-i știe nimeni... vedem, dar îi știm.

— Urbea noastră ar fi tă într'o liniște partriarhală geamurile sparte cu inerenburj de sticlă nu i-ar mai somnolența și nu ar atrage pașnicilor cetățeni sculați de tea în cap pentru treburi. fectul de noapte al unor și îmbrățișări din care spasmuri, uitări de sine și plasări din stâlpii ferecaci mântului. La realitate fi vâna de aer rece, ce inunochiul de geam care pușin cedează la îndoiturile sco mântului.

— Cunoaștem pe unul mereu se lăuda că se înso motivul că nu se putea în concentrarea. Acum e de să, însă tot singur îi ve prea cunoaștem motivul, nuim că fetei de atâta i-o fi trecut pofia mării și-o fi găsit altul.

— Se aud lucruri fo dare făcute de unul de a te contracte, stoarceri de jidani, trădări etc. Ah! M să le mai scriu.

Brad

La petrecerea de revelion de-Coroana" am văzut o duduie rizer sărutându-se cu un lun- Pentru a masca acest lucru, deschis un ziar... E păcat du- să întrebuijezi ziare drept vane, fiindcă tot știm noi că lace să te pupi...

La aceeași petrecere un frî- na îmbătat în așa hal, încât di- ca în loc să ajungă acasă, s'a Cățiva domni — tot la petre- nit în gară... Bravoi!

de mai sus — au avut un mb de cuvinte, cari urmau să consecințe grave, dacă nu s'ar piervenit la timp... Așa însă... Despre activitatea artiștilor "mi" ne-am ocupat într'o co- ondență anterioară. Până mai trece „activitatea" era la arza, însă acum și-au relua- noi. Discreții urmărim și te incrusta activitatea...

La revelion, un tip, pe când sea la „Național," făcea sca- cu o pălărie... După câte spune că tipul era din... vîlă pad, care își permite prea

Nu de mult a sosit pe melea- noastre — printre alții — și fugiat... de undeva de pe... care s'a aciuat pe la o cere instituție ce adună birul de ia... Ei bine, acest tip a deve- un timp încoace, din cale a-... laudăros. Nici mai mult

puțin, se crede cel mai cu opeal" băiat din Brad... și pe cele de mai sus, nu mai să facă de... buiac ce este. asează prea puțin laudele aduce, însă ar fi bine să

ca mai sunt și alții bă- în Brad, cu toate că nu cu nici o... cucerire ca el e cunoscut proverbul că de sine... miroase urît,

face mai bine dacă s'ar mai puțin... Il știm noi că-i și șmecher, dar asta nu tre spuie în gura mare, că vezi numa'ce s'o găsi unul să

pe cu ceva... că am... pus mâna și pe ul ce l-a dat Craiul' deia logodnicei J-la Arad: zice ensoară pentru că are alte și speră să l concentreze, se merită. După cum vă

bănuiam noi răspunsul rhată că l-am verificat...

Dezna

rațe fete dela noi au primit rți de trecute niște serenede uru. u pus în încurcătură, de- or s' au știu de unde le-au pri- să spunem fetelor... dela..

șeri (însă pe nemfește, eamă: peștorii. De aceea înă însă prea încrezute!) sunt feciorii acela dela nu se laudau că dacă vor clacă vor face așa ca să

ate mulerite pe el... Măi, harnici că și așa se miră vol că v'ajă pierdut min- d și ziua la amiazi pe

DEOSEBIRI

est, vorbind, denumirea rătis slab" pentru femei și ul, nu e tocmai potrivit- foa... adevărat, căci adesea le mai slab devine sexul I M... cauza slăbiciunii se- pentru sexul slab.

Veniv'a primăvara

Veniv'a primăvara cu cânt de păsărele
și vom uita cu toții acele zile grele,
Când toamna ne'durată adusumo-a cădere,
Le vom uita pe toate căci vine iuliora!

Așa cum primăvara un soare nou răsare
Vă răsări n'vierea acelui neam pe care
Nu-l înspălmântă chinul, de moarte nu se teme
Oricât e de greu jugul îndură dar nu geme...

În jug am fost noi veacuri, în lanțuri și în fiere
Ne-am oțelit în crezul „Românu 'n vecinu plere"
Așa deci acuma oricât e de greu lanțul de mare suferință
Vom suferi 'n tăcere căci vine biruința!

Î-mi amintesc de vorba unui moșneag român
„Ascultă măi nepoate știu multe că-s bătrân,
Să nu uiji niciodată, că după o cădere,
Oricât o fi de mare, urmaez-o inviere!"

ASEMĂNARE

— Gura unei femei e comparată cu un boboc de trandafir.
— Și când te gândești că bobocul de trandafir e deobiceleu închis.

NEDESPĂRTITI

— Mai mare rușinea. Silviu și Ticu s'au încăerat astăzi la cafe-nea.
— Și ce zicea că sunt prieteni nedespărțiți.
— Desigur că sunt. A fost nevoie de șapte chelneri ca să-i despartă!

DISCRETIE

Tăchiță, de curând angajat băiat de alergătură în Capitala țării, pe care n'a mai văzut o de când e umblă năuc, cu gura căscată, și se miră de fiecare fleac.

Câteodată îl apucă zelul.
— Ce-ai făcut cu scrisorile pe cari le-am lăsat pe birou? îl întrebă alăltăeri domnul contabil.
— Le-am pus la cutie.
— Nenocitule! N'ai văzut că n'aveau adresă?
— Ba da, glăsuie Tăchiță cu ifos. Dar am crezut că nu vreți să se știe cui îi scrieți...

PEDEAPSA

Un cerșetor intră într'un mare restaurant ca să ceară mila stăpănului. Chelnerii îl dau însă repede afară.
Pe stradă întăinește un coleg... de brantă.
— Ce săfbateci, ce răii Pedepși, iar Dumnezeu!
— Ce să-i mai pedepsească? l-am pedepsit eu, zice al doilea cerșetor, scotând din buzunar o m-gură de arght.

ECOSEZA

Doi scoțieni, tovarăși într'o afacere, trebuie să facă fiecare câte o călătorie.
— la spune, Bill, cum o să știu eu că tu ai ajuns la Edinburgh?
— O să-ți trimit o scrisoare. Dar cum n'o să am timp de pierdut ca să-și compun epistola, am să-ți trimit un simplu plic timbrat acolo
— Ce să faci atăta risipă? Trimț te-mi plicul netimbrat. Factorul o să mi-l aducă și o să-mi ceară taxa, dar eu am să refuz s'o plătesc, după ce voi fi văzut că plicul e dela Edinburg și că tu ai ajuns la destinație

INTRE SOTI

EA. — Dace mănânci dragă? Nu și-a spus doctorul să te oțtii?
EL. — N'o să mor eu de foame, numai pentru părerea de-a trăi măi mult!!!

ȘTIE CU CINE ARE A FACE

Oricând l'ai căutat pe lăncu prin buzunare, n'ai fi găsit o lețcaie la el. Așa se și explică de ce lăncu, pe fiecare prieten ce-l întăinește pe stradă, îl supune unui tribut sub formă de împrumut, pe care are însă grija să nu-l mai înapoieze niciodată. Acum două zile, în vreme ce ninge din belșug, lăncu se întăinește pe strada cu Morij. Morij cunoaște mai bine decât oricine meteahma prietenului său, așa că este totdeauna gata de atac, ori mai bine zis, de ripostă.
— Ascultă, Morij, zice lăncu, îmi poți împrumuta o mie de lei?
— Cu dragă inimă, lăncule, dar numai după ce mă înapoiez din America.
— Și când pleci?
— Niciodată!

Două replici...

Correspondentului care scrie într'o notă că am sărit peste cal, oferindu-se a mă ridica.

„Îi ridicăm noi!" (pe cal)
Zici de tine, la plural. —
Dupăcum vorbești, îmi pari
Că servești la case mari. —
De-aceia te-ai angajat
Să-mi ajuți la'ncălecat. —

Aceluiaș. — Desmințire la o epigramă ce l-am „comis".

Dece crezi că epigrama
I-ar servi culva de scut?
Căci eu apăr numai contra
Celui ce e prost crescut.

CARMIN

DUPĂ CASATORIE

Tânăra căsătorită (către un prieten al soțului):
— Și crezi că Jean mă va iubi mult, acuma când ne-am căsătorit?
— Da, desigur, el a avut totdeauna o slăbiciune pentru femeie măritate.

INTR'O PRAVALIE

O doamnă intră într'o prăvălie să cumpere un vas de băut, petru căine.
Vânzătorul o întrebă:
— Doriți poate un vas cu inscripția „pentru căine?"
— Nu, n'am nevoie de așa ceva. Bărbatul meu nu bea apă, iar căinile nu știe să citească.

DESPRE BĂUTURA

— Băutura este un viciu care distruge și sănătatea. Strămoșii noștri nu erau bețivi și erau așa de sănătoși!
— Sănătoșii Sigur, n'am ce zice, foarte sănătoși... nu vezi c'au murit toți?

Pecica

— Am fi foarte curioși să aflăm de ce simpaticul nominalist care era tot în casa „fraerei" noastre din „toleis", a încetat subit vizitele — așa de dese — le ea? Ori poate și-a dat și dânsul seama că e mai bine a fi cu un necaz decât cu obrazul ars...? În orice caz, faptul ne bucură foarte mult, deoarece, domnul nostru s'a văzut și el odată... căzut în baltă.
— Și fiindcă veni vorba de „fraere" aducem la cunoștință publică, că una dintre ele ar vrea să se angajeze ca vizitiu fiind foarte pricepută în această meserie. Pretențiuni foarte modeste... (Știți vorba Românului... „Lucru bun și nu scump?!)
— Domnișoara ce s'a supărat când l-s'a spus că n'ar avea multe — ișcoli —, răspunde celor ce vreau să știe ceva mai sigur, următoarele: — „Am șapte clase primare — deci conform legii — două secundare; iar, clasa treia neterminată și sunt absolventă a cursului inferior secundar. Așa dar, să înceteze cel cu Ironiile și minciunile — bine întemelte — contra mea.
— Domnul ce s'a supărat pentru că ar fi rămas tot „stagiar", se consolează cu aceea că: — „Unii dintre înaintași — ar fi bine văzuți pe sus". — Nu drăguțule; citește certificatul școlar, ce-ți dă voie să pui mână pe coarnele plugului și citește certificatul școlar, a celor — înaintași — vei vedea că, diferența dintre — grade — este în raport direct cu diferența dintre certificate. Și apoi să nu uităm: „Nemulțumitului l-se la darul".

Sprizintii comerțului românesc
Ultimele noutăți literare
Papetărie — rechizite școlare — Odoare bisericesti la

LIBRĂRIA ROMÂNEASCĂ

ARAD BULEV. REG. MARIA — TELEFON No 13-98
Proprietar: PETRU MILOȘ

**Două anecdote de Karl Leibs
VENETIA**

Lordul Hervey, o podoabă engleză din secolul XVIII-lea, se plimba cu gondola la Veneția. La un moment dat vâra un deget în apă și apoi îl duse la gură. Plescându-și limba, englezul spuse:

— „Apă sărată! I-a noastră!”
LLOYD GEORGE

Revista pariziană „L'Humeur” spune că Lloyd George, călătorind prin Wales cu automobilul și acesta având o pană de motor, l-a apucat noaptea în drum. S'a dus să-și caute un adăpost. Nicăieri nu se vedea vreun han. În pustietatea pădurii a descoperit dintr'odată o frumoasă poartă a unui parc, care avea un clopot la intrare. A sunat. A apărut un uriaș, îmbrăcat într-o livrea.

— „Vreți să rămâneți peste noapte aci Sir? Pe semne că nu știți unde ați nimerit? Aici este casa de nebuni!”

— „Puțin îmi pasă, spuse Lloyd George, nu pot să stau în drum”. La care, portarul răspunse stăpându-și un zâmbet ironic:

— „Foarte bine Sir, mai avem încă 5 Lloyd George aici, așa că unul mai mult nici nu contează”.

VIATA SE VA MAI SCUMPI

E greu de trăit, foarte greu. E ultima zi pentru achitarea chiriei.

Lipsă de numerar, aglomerajie de clienți cărora le bate vântul în pungă.

Mișca literalmente surmenată și-a pierdut capul... în peme, căutând, du-și picioarele.

E mare dezolare în lumea demi-mondului.

Fiecare se vaită scrâșnind din dinți fără un ban în pungă... la momentul oportun.

Situația disperată, definitivă în câteva vorbe de însăși Mișca:

— Scumpetea traiului!!! Mie mi-o spuți tipule?

Eu ca să nu mor de foame nu mai am timp să mă dau jos din pat, mai ales de când au venit oaspeții...

PĂRERI...

— Găsesc că cele mai bune femei sunt acelea despre care nu se vorbește niciodată.

— Părerea mea e alta: cele mai bune femei sunt acelea care vorbesc cât de puțin posibil.

CONFUZIE

Dna Nely: Când am plecat dela tine aseară am văzut un tânăr sărutându-și fiica.

Dna Vera: Și ea nu s'a opus?

Dna Nely: Ba da!

Dna Vera: Atunci ai confundat. Nu era fata mea.

**AVIZ PROPRIETARILOR
DE CASA**

Cărtorii de gunoi ai Intreprinderii Comunale nu ridică din case decât gunoiul ce este adunat în curte, în kada comună de gunoi, așa că ei nu pot fi obligați de locatari să urce sus în etaje pentru coborârea gunoiului, acest lucru trebuie făcut de personalul de serviciu al locatarilor. Pentru a nu stăneni o mai promptă și rapidă servirea publicului, proprietarii de case sunt rugați a aduce aminte locatarilor această dispozițiune.

**Un pic de anatomie
Despre cap**

Incepem un mic curs de anatomie. Anatomia este știința care se ocupă cu studiul corpului nostru...

Cititorule stai, nu fugi... cu studiul corpului nostru, al nostru, precum și al vecinei noastre, și privește cititorule, cât e de dragușă vecina mea...

Cititorule, dragă, facem anatomie?

Cu ce să începem? Cu capul, fără îndoială: o mulțime de argumente ne împing la acest mod de a proceda. Incontestabil este că partea cea mai importantă a corpului este capul (lectorule fi serioși) înțelepciunea națiunilor ne-o spune: „Unde nu-l cap, vai de majoritate”, și tot ea ne asigură că „de la cap se'mpu...treface peștele” iar de vrei să ne referim la autoritățile străine vei vedea că ele vor opina pentru ideea mea. Toți clasicii greci ne vor răspunde că „Da capo, al fine”.

Insemnătatea capului e incontestabil mai mare ca aceea a restului corpului:

Capul poartă laurii și tot el... coarneau.

Capul poartă coroană, princiară ori... terțiară.

Ce ai zice de acela care cere sculptorul să-i facă, în marmoră ori în bronz, numai picioarele? Le vezi la expoziție cu eticheta: Pi-

cioarele domnului X?

Din toate acestea rămâne dovedit ca locul principal îl are capul. Capul este întâi și numai când cineva și l-a pierdut, poate consimți să lase cu picioarele înainte.

Dacă cineva e meșter, dacă un om e abil, îndemânarea lui se atribuie tot capului, nu se zice oare de acest individ că e cap-abil?

Și celui cu minte puțină, călugărului, francezii anticlericali l-au spus: Cap ușin. Vedeți dar că Capul servește de măsură. Nu credeți? Dar bine Domnilor, măsurile de cap, ai citate sunt pretutindeni... încap unele cam greu în limba noastră, dar încap.

Când un soldat la examenul de înaintare răspunde bine la oral, el devine un cap oral, pentru că în adevăr el este un cap rar în armată.

Tot capul servă ca să arate un lucru ne coprinzător, un ce mic, îngust, un ce cap liariu într'un cuvânt.

E atât de adevărat că totul e Capul, că el duce totul, în cât de întrebați pe cel din urmă toboșar cine îl conduce, care-i capul lui, muzicantul va răspunde: „Capel, maistru”. Săracul Cap, tot el: el cap, el maistru!

**Dr. URECHILA
(Vesella)**

Dela lume adunate

Discuție științifică

În cafeneaua Internațional din urbea lui Bucur, stau de vorbă la o masă un colonel român, a cărui ordonanță e de față, un german, și un evrei.

Bună prieten! toți trei, fiindcă se cunoștea încă din războiul cel mare, au stat și au discutat fel de fel situația războiului, despre cutremure, despre ultimele evenimente externe.

La un moment dat, germanul abordează o discuție științifică: da că planeta Marte e locuită.

Se nasc bine înțeles, fel de fel de controverse.

— Eu, zice evreul, întotdeauna primul, sunt de părere că planeta Marte nu e locuită... fiindcă atunci plecăm acolo să deschid o sucursală la industria mea de ace cu gămbăle, ori, nimeni nu mi-a spus

că acolo sunt oameni. Așa stând lucrurile, eu zic că nu este.

— Nu prea sunt de părerea ta, mă Haim, îi zise ironic colonelul român.

Uite eu, pe vremea copilăriei mă ocupam de astronomie, și scriam chiar articole. Cred că acolo sunt oameni, dar nu pot fi în legătură cu noi, deoarece e depărtarea prea mare.

— Totuși, îl întrerupse neamțul, eu zic că Marte nu e populată.

— Tu ce zici, mă; Teodore? se adresează colonelul ordonanței sale, care stătea cu gura cască și nu scăpa nici o vorbă.

— D'apoi, eu zic că nu e locuită.

— De ce mă? îl întreabă toș.

— Că dacă era locuită... ne cădeau lăturile în cap!

NU MAI ȘTIE!

Miezul nopții... La ușa unui restaurant. Chelnerul, după ce a așezat într'un taxi patru mușterii beți morți, zice șoferului:

— Pe acela din colțul stâng, îl duci în strada Calvin- acela din colțul drept, în Barșiu, iar pe cel doi care sunt în față îl lași pe Calea Șaguna colț cu Stroiescu.

— Bine.

Șoferul se întoarse după zece minute:

— Dom'le chelner, m'am întors din drum de oarece mușterii mei au căzut unul peste altul și nu mai știu unde să-l las! Fii bun d-ta și așază-l cum au fost înainte...

A REPARAT-O!

Scena se petrece la Revellion. Supunându-se unui vechiu obicei englezesc, stăpâna casei a așezat pe masă o enormă găscă friptă care trona mândră pe o farfurie atunci când oaspeții veniseră la masă. Printre ei se găsea și vechiul nostru prieten Mitică. Nu știu cum s'a nimerit, dar el fu așezat tocmai în fața superbe fripturi.

— Ah! a exclamat Mitică, m'au pus tocmai lângă găscă asta!

Și cum vecina sa, o cunoștință simpatică, a tresărit indignată, Mitică s'a grăbit să adauge arătând spre găscă:

La găscă asta friptă m'am referit, nu la dumneata madam!

ATENȚIUNEI

Domnii depozitari și vânzătorii cari au primit spre vânzare ca darul „Iușin Nojiță” sunt rugați să ne înapoa de urgență exemplarele nevândute și a ne trimite listele celor vândute.

Rugăm corespondenții noștri să trimită materialul pentru „Iușin Nojiță” cel mai târziu până luna decembrie, aceasta în fiecare săptămână.

CINE O FI AIA?

EL. — Eram astăzi la cafea și la un moment data venit vorba spre femeile din cartierul nostru. Niculescu a spus că nu este o sigură femeie care n'a căsătorit strâmb, nici pentru banii EA. — Care naiba poate fi ea?

N'A UMBLAT EA

— Mi se pare, Marieto, că în me ce am fost plecată de acasă al băut din sticla asta de coniac. — Zău că n'am băut, coniac. — Ești sigură? — Da, sunt căci n'am putut te dopul cu nici un chip!

IN ORA DE ISTORIE

Profesorul de istorie (de pe tetră): — Acest eveniment a avut în anul 64. Când spun că acest eveniment a avut loc în anul 64, leg că s'a petrecut în anul 64. Totuși vă spun că evenimentul a avut loc în 64, în loc să vă spun că a avut loc în 1864, pentru chipul acesta să fac economie de timp.

LA RESTAURANT

Scena se petrece într'un restaurant. Chelnerul adresându-se mușterii:

— Cum ați găsit friptura de mușteriu, care s'a nimerit? — Fie mi-op și om de spirit: — Cu ajutorul ochelariilor, son!

TOT LA RESTAURANT

— Chelner friptura asta ar fi o bucată de curcă și nu tae de fel! — Știi ce, coane: as-tu titul pe friptură, dacă e curcă cotă de curea!

FEMEILE...

— Domnule, mânușile le am cumpărat acum de două mi-ai garantat că mă vor puțin și o ană...

— Și? — Le-am pierdut ieri, rog să-mi dai o altă pereche.

Posta Redacției

CARMIN. Vă satisfacem și suntem în așteptarea teva zeci de... promisiunilor foarte bucuros asemenea căci am fost întotdeauna tați de colaborarea cetățeanilor și... pentru colecționarea altor lucruri.

Fuiger, calendare se comertiantul Herbal.

— Când vă duceți la cafea, barbier etc., citiți